

cere debueras. Quot mortales in senectute capulari hoc nondum fecerunt? Tu vero id fecisti? Audebis adhuc dif- fere, si nondum feceris? Si tibi contigit ut Religiosum statum ingressus fueris, facile tuos a professis die annos vales numerare: verum totidem ne recensibus a primordio consecrationis tuae ad hanc usque diem sine intermissione, & sine exceptione? Ratio id generose efficiendi, & nonmet omnino devovendi Deo nostro sincere, perseveranter, & quin nos aliquando facti premitur, est per devotionem, & confidentiam nostram impellere Sanctam Virginem, ut ipsa nos Dominum praesentes, ac signet, ut ita dicam, con- versionem nostram, ad donationem peculiaribus gratias, ac Materia protectionem. Ad id aequumque instauraremus nostram erga illam consecrationem, teneramque pietatem. Nosmet praestemus illi tamquam Matri dilectionis, ut ipsa nos Domine prefecit, ac signet, ut ita dicam, con- versionem nostram, ad donationem peculiaribus gratias, ac Materia protectionem.

Praefixa oblationis J. C. in hoc sita est, quod cognoscit omnes Patris sui perfectiones illum secundam suam cognitionem adorat, videlicet, quantum admirabilis est.

Ita quo sit magis oblationis.

Etiam sicut Beata Virginem impetrare, ut oblatione pietatis a legi purificatio-

ret.

Antiqua sacrificia non nisi propter pecularem cauam aliquam offerebantur, & ut aliquam peculialem Dei perfectione venerarentur. Sacrificia in actionem gratiarum Dei bonitatem celebant ob acceptum beneficium. Holocaustum adorabat illius sanctitatem; Sed J. C. in oblatione sua omnes Patris perfectiones adorat, gratias agit de omnibus beneficiis, & se per Sanctissimam Virginis manus praesentat ad exequenda omnia ejus consilia, omniaque ejus decreta in hominum redēptione. Sæcunda die hac Maria nobis præclarum pietatis, & humilitatis exemplum suppeditat, quæ se cum dispensare potuisse lege ceteris mulieribus vulgo subeunda, quoniam ipsa puritas erat, tamen se confert in Templum carum filiam oblatum, nolens se ab aliis distinguere mulieribus; vobis cogitandum relinqo, quoniam faciunt Sancta Virginis nujus humilitas, & quoniam esse debet nostra. Idem.

Attentius nobis consideranda sunt virtutes admirabiles, quæ Sanctissima Virgo in hoc exercet Mysterio. Celat gloriam suam nolens apparere, qualis est; ostendit humilitatem suam apparet quod non est. Venit se purificatura, non fecit ac alia. Mulieres, sit licet Virginum omnium purissima, per humilitatem cum ceteris vulgo Mulieribus vulgariteri. Maria in hac Praæstatione pro hominum salutem sacrificat quidquid illi quatenus Matri carissimum est, Filium suum; & in Purificatione, ut ita dicam, immolar, quidquid habet pretiosissimum, quatenus Virgo, gloriosa Virginis ipsius. Quo in uno Mysterio! Deus victimæ, Virgo, que solam Matri qualitatem aspergit, Sanctus Propheta Mellitus tenens inter ulnas suas, & omnia secreta, omninaque nostra Redemptoris economiam evolvens. Omnia hoc in loco nobis prædicant excessum divini amoris erga homines, & Deipara caritatem erga peccatores; Cultus Religionis, perfecta legi submissio, meritum humilitatis, salutis reuelatio. Quanta salutarium meditationem copia illi, qui spiritualis hujus Mysterii adequitur? P. Croist in Aesclepiis.

Præmogeniti. Prater Legem Matrem Purificationis alia quoque lex erat, gen prioræ ad Primogeniti peculiariter pertinebat. Legis vi omni redimenda.

Præmogeniti ex Filis Israel Altarum ministerio erant devoventi, tamquam primi Domino debite, & mox prædicto redimendi. Constat legem Purificationis nequaquam Mariam afficer posuisse, quæ cum per Spiritus sancti opus conceperet, & Mater esset effecta, quin Virgo esse cesseret, nulla indigere poterat Purificatione; ideoque non debebat sub hac legi contineri; cum miraculo J. C. Nativitas Matrem nonnihil puriorum efficeret: Unde fortes in Virgine Matre, (lib. aduers. heret. 5.) Sanctus Augustinus exclamat? Deus noster nobiliter exprobaret debemus hac in re? Verum si aliunde cogitamus quidquid accidit in hoc Mysterio: omnia nobis sunt documenta. Idem.

Bonus Senex, vir iustus, & timens Deum, qui jampi- den Melius præstolatus adventum, fit voti reus, & hac gaudente felicitate puerum J. inter ulnas suas excipiendo. Deus meus, quam gaudes teinet communicare, ac tradere illis, qui te diligunt, atque desiderant, & quam cito eos confolaris, qui tibi fidelerit, ac serventer deservient! Perseverans in Deo confidens nunquam fructu caret: Nonne Simeon, Simeon suavitatem consolatione, & ineffabili gaudio canulatus exclamat, Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace: quia uidebas oculum tuum salutare tuum. Heu! quam verum est ubi gaudium Dei, Creaturas omnes displicere, homines, bona, vitam ipsam illi, qui sequuntur aeternam salutis conceptum! In communione recipimus Salvatorem eundem, quem Simeon in Templo receperit in manibus suis. Ibi gratias esdem recipimus; sed capitulo Religionis officia suanæ dignitatis, vel generis tituli pratexendo! P. Croist in Aesclepiis.

J. C. veniens in Mundum Patri suo dixit: sacrificium, impetrabilem oblationem noluisti; corpora autem aperte mihi, neque obstulit te, & accipere voluisti holocausta pro peccato. Tunc dixi; ecce tamquam vienio. Cognovit ergo Dei Filius, sacrificia, quæ in Templo in polo offerabantur non esse illa quæ Deus expectabat; indigne esse magnitudine illius; satisfacere non posse pro peccato, sibique datum fuisse corpus, ut eorum loco suppliceretur. Quapropter paruit Patris imperio, eique se obtulit tamquam Victimam ad honorandam Majestatem illius, eisque ja-

Deus paruit impetrabilem oblationem noluisti; corpora autem aperte mihi, neque obstulit te, & accipere voluisti holocausta pro peccato. Tunc dixi; ecce tamquam vienio. Cognovit ergo Dei Filius, sacrificia, quæ in Templo in polo offerabantur non esse illa quæ Deus expectabat; indigne esse magnitudine illius; satisfacere non posse pro peccato, sibique datum fuisse corpus, ut eorum loco suppliceretur. Quapropter paruit Patris imperio, eique se obtulit tamquam Victimam ad honorandam Majestatem illius, eisque ja-

Quinam fuit, quibus videre contigit Salvatorem in Templo? Sanctus Senex, qui toro annos Mellitus videbat, & Vidua, quæ fecerit in secessu vitam ducebatur, quæ nunquam egrediebatur de Templo, ac dies, noctesque tra- ducebatur in precibus, & jejuniis. Hi duo tantum ex ingenio ea civitate hoc privilegio gavisi sunt. Deus in populi turbis, & Mundi luce non inventari. Electorum Dei numero semper est minimus. Idem.

Virgo Sanctissima, nimis cura tibi est falsus mea, ut me in aeternum perire permittas. Post Deum omnis consolatio

mca

mea est in te, sicut post Deum in te unice confido. Non nisi pro salute mea suauissimum Filium tuum Deo Patri suo ob- tulisti; ne pataris me ipsum mez calamitatem cauam fieri. Intercede mihi cordis, corporis partitem, sine qua tibi placere non valeo. Intercede mihi gratiæ accurate servandi legem; amandi Deum, eique cum perseverantia serviendi: gratiam denique forendi erga te pietatem, & singularem devotionem; & sustine ut te in toto vite mea spatio, & in mortis exitu habeam tamquam Matrem; & ne permittas me quidquam perpetrare, quo indignus sum, qui abo famulorum, filiorumque tuorum recente. Idem.

Expositio: que Beata Virginem impetrare, ut oblatione pietatis a legi purificatio-

ret.

Operofum est rationes inventare ad extendum J. C., atque Deiparam a duabus mandatis quibus se hodie sub- jiciunt; facile est intelligere Legis dominum jugo illius sub- jectum non esse; & Virginem que conceperat, atque pe- retat modo admirabiliter potuisse semet dispensare a com- muni parentium purificatione. Sed nostra pietate digna- et admirari profundam humilitatem, & voluntariam Ma- tris, & Fili obedienciam; & longe dignus humilitatem, & obedienciam hanc imitari. Tournante in Anno Christiano.

Maria simpliciter obedit legibus difficillimis, atque su- perbia infestissimis, quæ ratiocinatur, quam ob rem sic Ma- ter effecta. Peculiarum non habet ordinem, sequitur com- mune in lege prescriptum, sicut exemplum confundit modi- dicam obedientiam, qua plerique fidelium Ecclesiæ legibus parent; & quoniam leges illa non nisi pro coram falso fuerint constituta; sed nolunt leges fatigantes, nisi commoda- sunt; omnes ferre illas infringunt, optimates quidem per- persubviciunt, atque mollement, homines vero ex plebe per ignora- ntiam. Modicus est iactator numerus, qui ad imitationem Virginis, & J. C. illas adimplent cum Caritate; quapropter Sancus Paulus ait, Legem non imponitale illi iusto; jugum enim illius durum, & grave illius tantum videtur, qui neque legem, neque legisstatutum diligunt; nam diligentes Deum, & amantes quidquid illæ præcipit, nihil ardum putant, ut eidem placeant. Dicit Mater non tene- bar lege matribus communis; ipsa inter Mates erat fini- gularis; nihilominus se alienum numero inferit, ut nos doceat singularem esse virtutem, nihil habere singulare, & sub communem legum observantia meritum excellens ab- scondere. Ad apicem tempus in lege præscriptum obseruat, non prævertit illud, nec momentum differt. Ubinam sunt nostrarum dispensationes, excusationes, subterfugia, disimulaciones? Apage has rugas; deferamus fallaces hujusmodi opinio- nes, quibus acti querimus inominitates, & appetimus privilegia tamquam excellentis testimonias. Virtutem, glo- riæ, nihilominus nostram constitutuimus in servandis regulis, & legibus iustitiae. Impi non aliam legem habent; quam robar, ac vim suam. Sit fortis nos tñ lex iniusta, quod enim infra- munus est, iniustia inventari. (Sapientia 1.) Sed ferri Dei et contra dicant: Lex justitia sit fortis nostra, quod enim inju- stum est, iniustia inventari. Pater Novus.

Secundo si tradit se Patri suo sine illa exceptione, cum que omnia ab illo recipiat, ita se totum offert illi. Ita quotidie tibi facienda est oblatione tuam ipsius, omnium fa- cultatum tuarum, talentorum, bonorum, motuum corporis, & animæ tue. Tertio: J. se offert omnibus, quia cancellos ullos constitutus extenuat obedientia sua, quia pars sui beneplacitum. Offert, ac mancipat se illi ad id exequan- dum quidquid deliberaverit de vita sua, deque persona Ma- tris sue, omnianque suorum. Secredo jam dicit illi, quod palam dicturus in agone possum: Non sicut ego vole: sed fuis tu. Pater mi, fac de me quidquid tibi placuerit; volun- tatem meam tibi sacrificio; neque aliud cupio, nisi pla- cere tibi. Quarto loco J. offert se toto corde, & affectu pu- rissimo, scandulismo, atque perfectissimo pro gloria Dei, & nostra salute. Quid pro Deo facis hoc pari tñrere anima- tur. Amoris tui magnitudine supple modicatu rei eius, quam offers, offertem temetipsum; qui coram illo nihil es. Coniunge cor tuum cordi Salvatoris, vitam tuam fug, par- timentem tuam sive magnitudini; & oblatione tua præsum in- alkabilem adquirere. Idem.

Si Sancta Virgo se hodie purificat, nobis potius hoc pra- stat, quam sibi. Purificat se, & sine labore est; verum est: fed non toti in peccatis versatur, & minima nobis est nihil met expiandi cura. Magnam hoc requirebatur ad verecum- diam in nobis ciendam exemplum, & operofum suum aliud præbere magis idoneum ad movenda impura corda nostra, quam illud Deipara. Caveamus ne quid pereat de pretiofo- sius scriptura hodierna die nobis exhibeat.

Studeamus serio expiare corda nostra omni inmunditate gene- re referta. Nobis perfusum sit, opus est, ut emundemur a Caleti puer, quem Immaculata Virgo hodierna die in Domini Templo præsentat. Perpendamus attentius, quanta sit animæ præstantia, quam Salvator per gratiam suam ex- piriæ dignatur; quoniam deinceps esse debeat hujus animæ affectus, & desideria; quam avulsa debeat esse a terra hu- jus tricis, ut omnes suas affectiones in Cœlum attollat us- quid illud Deipara. Caveamus ne quid pereat de pretiofo- sius scriptura hodierna die nobis exhibeat.

Cum lex Purificationis latè fuerit pro mulieribus vulgo, illi semet subiaceret aliqd erat molle, & delicatum. Illam obseruant Maria diligibilat quod erat. Primo sub hujus ceremoniæ integrum celabitur sive Virginitatis gloriam. Secundo amitterebat apud homines honorem divinitatis. Tertiò sacrificabat voluntatem, qua affici poterat, si ab omnibus Sancta, pura, innocens habereatur. Tamen reverentia erga Legis auctoritatem evicit, ne secum a lege dis- plesaret, respiciens Filium tamquam pulcherrimum exem- plum, quod imitaretur; neque illam paduit in Purifica- tione sua id facere, quod minime puduit illum facere in Circumcisione. J. C. enim in Circumcisione omnes divinitatis sive characteres abscindit; Maria in Purificatione sua omnia

Evidens argumentum continuatio.

5. Vires

subiecta se

legi Purifi-

cationis,

non quia

hac tene-

tur, sed ut

preberet ex

emplum.

Maria cum filio suo in Templo, nunquam amovens oculos, & cor ab hoc divino objecto, cui proficit inheret! Sequimini illos spiritu, ac inueniunt J. inter ulnas Mariæ sua tamquam fontem puritatis, qui ablutorum est omnia mundi peccata in Sanguine suo; insta accentu facis, divinitatis sua ignefigentem; & tamquam communem thesaurum, qui persolutus est omnium hominum redempcionem. Me- memorote omnes vitæ nostræ dies, dies expiations; non nisi momento obitum nostri absolvendos. Nemini licere in Galefem ingredi, antequam completi fuerint; nisi in il- lum introire, quod non sit mundum; & nisi dilucido ablueticas maculas animæ vestrae in vita fonte, vos damnatos esse, ut illas piacularibus flammis expiri. Cogitate, vos viatores esse super terram, & Filium Dei lacem esse, qui inter seculi hujus tenebras illustrans. Ambulate donec lucem habetis, in virtutis acquisitione progredi- min, ne mors vos deprehendat, vobisque sua involvit umbra antequam ad eum Sanctitatis gradum pervenias, quem a vobis expedit Deus. Denique cogitate vos creatos esse, ut supremo fruamini bono, & J. unicam futuram esse thesau- rum, quem estis in eternum posselli. Ne igitur alibi col- locare velitis cor veltrum; unum illum concupiscite; unum illum amate, unum illum cogitate. Quid proderit vobis universum lucrari, si illius iacturam feceritis, sine quæ eritis in aeternum? Pater Novus.

Pervenit Beata Virgo cum J. in Jerusalim. Gaudium, qui afficit ad aspectum Templi, fervor, quo augulta illius ædis gradus ascendit, reminens se in extrema pueritia sua summa cum letitia eodem ascendi. Reveren- tia, quæ illuc pedem intulit, & devotio, quæ feliciter ad sacrificium suum offerendum preparavit. Nunquam tot miracula vita sunt in magnificeo Templo; anquam ibi Deus melius fuit adoratus. Vix sunt homines virtute, & genere præstantes, non autem Homo-Deus. Vix sunt Virgines, & Mates, sed nunquam Virgo Mater. Vix est Deus adoratus ab Angelis, & hominibus; non autem Deus adorans. Vix sunt Victimes, & sacrificia, non autem Victima, quæ omnia Mundi tolleret peccata. Proh! si ad Orationem, Missam,

Reverentia

S. Virginis

erga Dei lo-

te latam.

S U P P L E M E N T U M

Ad Titulum

ANNUNTIATIONIS BEATÆ MARIAE VIRGINIS.

Purificatione. Matris Purificatione excepti oblatio Fili. Proh Deus! Matris, & quanto stetis pretio Maria hoc sacrificium: Sanctorum Patrum sententia est, hoc initium fuisse sacrificii in cruce pectorum Crucis, ut ragendi. Maria sacrificium dicitur Matutinum, illud vero, quod offeret Filius, vesperinum vocabitur. Qui iudicium fer-
sum ex velite ex exercitu huius ceremonia apparet nullus est non
ex

Purificatione. Matris Purificatione excepti oblatio Fili. Proh Deus! Matris & quanto stetit pretio Maria hoc sacrificium: Sanctorum Patrum sententia est, hoc initium fuisse sacrificii in cruce pectorum Crucis, dum ragendi. Matris sacrificium dicitur Matutinum, illud vero, plexum fuit quod offeret Filius, vesperum vocabitur. Qui iudicium ferre velite ex exercitu hujus ceremonia appartenibili est non suave, & jucundum. Primo Maria offerit Filium suum Deo per manus Sacerdotis. Secundo redimit illum scilicet quinque. Tertio offerit Sanguinem duarum turmarum ut parcat Sanguini Salvatoris. Quem rigorem lex ita complectitur? Sed mylitem velum auferat; & hujus ceremonia spiritum insipice; & inventies puerum hunc aliquando in Cruce sublatum iri; quinque piagis crudelibus iri confiditum, totumque illius Sanguiinem pro mundi falere esse effundendum. Fungi ne potest sacrificium magis opportunitate amori Matris? Matris unicum habentis Filium? Matris, que suum amorem non partitur cum Pare? Matris, que sic Filium, qui offeratur a le Deum esse, & que singularem pranoscit quamnam illum maneat supplicia? En, Virgo Sanctissima, dolor gladius, qui primum cordi tuo vulnus infixisti. O quam manifestum altissimi obsequii tui erga Dei tui legem Argumentum hoc exitit sacramentum. Solitudo Virginum.

Maria non obtemperavit solam præcipuis Legis, hujus articulis, sed omnibus etiam ejusdem paruit circumstantiis. 1.

vavit cir- Manit domi sive dies quadraginta, quia pedem offeret. 2.
cstantias. Sibi etiam aditum in Templum interdixit; Sanctis rebus ab-
sunt, etiam Sanctorum corpora peperit. 3. Par. Tute-
rum oblitus content, non oblitus aquam, fave quod hac
oblatio divitum, seu quod iuulius defecit Aquam sine ma-
cula, qui venerat ad tollenda mundi peccata, coram verita-
te umbra, & fuisse debeat evanescere. *Idem Liber.*

te umbra, & nigræ debet evanescere. *Idem liber.*
Quantum robur obtinet lex Dei, in anima fidelis! Sed quantum adificat spiritus, quo Santa Virgo hanc Sanctam Purificationis ceremoniam animavit! Hoc illa prestitit ad singularitatis speciem, scandalumque evitandum. Credebat enim Mater, sed latet filium ejus esse Deum. Quid illa? Virginitas speciem sacrificia, ut auferat scandalum, sed amabilem hanc virtutem tuerit, ut placet Deo. O quam verum est dicere obedientiam in his vñctioris referre! Quoniam Sancta hinc Mater suum quotidiammodo honorem sacrificans, se ipsam superata in ea re, quo Virgini nihil antiquis est, ac iucundius. *Es Sollempne Virginum.*

Maria particur cum Filio ipsius humiliations legalis huic ceremonia Purificationis, quæ illam dedecere videtur affir-
care coram hominibus; labem quodammodo offendens du-
plici statui divine Maternitatis, & puritatis sui puerperii.
Hoc in Mysterio illa tres principes virtutes prefulget. Pri-
mo obedientia fœtuti subjiciens legi, a qua recipia immunis-
era, iuxta eadem legis verba. Secundo Puritatem, extre-
mumque hujus virtutis amorem. Tertio Paupertatem. Et
enim offert Templo par tururum dumtaxat, quæ oblatio era
pauperum, & eorum, qui omnibus opibus bonis erant de-
stituti. Nos fortalec per follementis has vota in omnem vita
nostra curriculum ad easdem virtutes servandas nosmet ad-
strinximus: sed quodamdon illas exercenus? Quomodo his
votis perfungiatur? Sequimur ergo exemplum, quod
hodierna die nobis praebet haec Virgo, & Mater Sanctissima?
Si ad haec dicem illam sequi negleximus, illico in arena incipi-
piam. Hoc ad nostram salutem pertinet semper ad sub-
limiore perfectionis apicem adiutri. Moral. novi Testamen-
ti. tom. primo.

*Secundum
Simeonis
Prophetiam
S. Virgo in
corde passa
est omnia
vulnera,
vulnus Sal-
uator con-
futauit.*

*Tunc ipsius animam pertransibit gladius. Hac pars est vici-
ciuit, quod Simeon Deipara portendit; & quod saepissimum
in vita Sanctissimorum hujus Virginis adimpleretur est. Omnes
Fili iuri passiones fuerunt veluti totidem gladii, quibus cor
eius transverberari fuit, per violentam reperciendum,
quam percepit ex doloribus Fili, qui totidem indirexerat pla-
gas anime Matris, quas ille recipit in corpore. Sed qui-
cunq[ue] deinde in corpore suorum, sicut in aliis, in*

in corpore, nam cum heroicā patientiā, quia sublimissimē, generofitatem, amore, hoc flauifimū genus Martys illūtūtū! Cogitemus, ac sensibus tenerā, vividaque compunctionis meditemur, do-
lores accerimmo & Filii, & Parentis: colque cum illis parti-
ti, quodammodo eisdem lenitentium aliquod afferemus. Eos
igitur memoriae repetamus: Altius in corde nostro imprimā-
mus, ut, si fieri potest, jugiter iſſidem occupemur. Nihil
cogitate polliūsum ad aleandom pietatē nostram aprius, at-
que utilius. Nemo aptior est ad meditandū Passio[n]em Christi,
quam is, qui contigit familiā pati. (Cap. 5.1.4.) inquit Au-
tor de imitatione I. C. Mogollis: non tamen, Teneorū
nam, sed etiam per
per
Elo

Etor de imitatione], C. Moralis novi Testamenti. Tomus primus.

Ncarnationis divini Verbi Mysterium , data ratione ,
id in Sancte Virgine videetur efficere , quod facit in Christo Iesu . Videatur utrumque mutare , quia ute-
runt idem esse definit . Hec est Creatoris humiliatio , &
alatio Creaturæ : Quia Deus fieri inquit Virginis Filius ,
in die deprimat , nec Virgo fieri Dei Mater , qui in
utile supradictum id , quod est , alurgat . Tamen neuter vult
iquid amittere . Deus recipit fit homo , & Deum esse non
potest . Virgo fit Mater , & non cessat Virginem esse . Dei
lius in hac altissima humilatione , qua cum creatura con-
datur , servat semper magnitudinem suam , & Virgo in
prema haec magnitudine , qua videatur supra Creatorem
atollit , omnem suam tuetur humilitatem . Erat Virgo ,
at ancilla Domini . Deus illam cumulat gloria per om-
nipotentiam , Maternitatem cum Virginitate conjugans ,
ut ita dicam , cumulat plenitudinem gratie illius per-
ficiens , ut Ancilla titulum cum Desipaz titulo confon-
deret . Hec est ea gratia plenitudo , que illam sustinet
intra plenitudinem glorie , & que quodam in sensu hanc
mendum gloriam excedit . Si enim Virginis fecunditas
cum supra puras creaturas atollit ; humiliatis , quam in il-
gratia cufodit , ilium super ipsius exaltationem exaltat ,
mo Academia , Anno 1681 .

Quid, quo, Mariam adeo humilem efficiebat, ante-
Dei praes-
tum in Maria
causa erat
illa collocaverat? Quid attraxit Verbum in illam, ut
humilitatis
recentem manionem collocaret, nisi humilitas fidei,
illius.
Sicut Spiritus sanctus operatus est in corde eius, antequam
sui illius J. C. carnem formaret? Quid autem in cau-
fuit, ut maneret illius ancilla, cuius facta fuerat ma-
nus Domini praefixa, qui eo magis erat in illa,
ipsa erat humilior, & qui eo humiliorum efficiebat,
evidens arcuus herebat? Profecto in Sancta hac Virg-
litera apicem adimplentur mulieris, qui ex steri-
litate fecunda, erat figura Virginis, qui Mater erat
ura. Dominus, aiebat illa, pauperem facit, & ditas
nillas, & fabrebat. (1. Reg. 1.) Inuenie probudicium,
in Dei fit Arbitrus supremus creaturarum rerum omnium,
un esse, qui pauperes facit, & divites, qui efficit, ut
quidem repant in pulvere, hi vero in throno fidentes
ugeant. Verum Deus in Maria profus novum opera-
prodigium, quia illam pauperem sumit, & divitem
vit; illam deprivit, & extollit. Ex eodem sermone.

Quot divitias in humilem hanc Virginem non afferet il-
lum, quo continentur omnes thesauri sapientie, & sci-
entiae, & in qua omnis plenitudo Divinitatis corporali-
habitat? Ad quem magnitudinam apicem nos evexit il-
lum, eligens in Matrem supremi Domini universorum? Ope-
rius in illa miracula, que naturae universae admirationem ex-
citauit, & affansen eam in societatem magnificientissimi
operibus suis, quod est omnium hominum falsus? Ta-
nihil pauperius, nihil abjectius hac Virgine in ocu-
luis. Quis ab ea quid respexerit Deus in Ancilla
, ac reddet, humilitatem. Hec proprie illa est,
, ut inquit Propheta, videt paupertatem suam, &
nanus temper pauper in egestate sua, numquam se per-
tingi patiens fulgor divitiarum quia sibi communicantur;
et eam se illas non habere ex se ipsa, sed ex mera li-
mitate illius, qui nunquam locupletat, & magis ex-
dit animam, nisi cum suam miseriam, & nihilum agno-
rit. Sermo Accademia Anni 1681.

Angelus in hoc Mysterio unice considerat Mariam ex ple-
tudine gratiae, qua fuit praeventa. Non dicit ipsi ori-
entum ducere a Patriarcha Iuda , a Patriarchis , atque Pro-
phetis; videlicet ex genere quo nullum sanctius , antiquius
illustrius esset in terris. Immo neque virtutes ejus re-
flectuntur ; sed fatis esse putat dicere illam esse gratia re-
ponit , & Dominum esse cum illa , & paucissimis verbis , qua
eundem sensum rediguntur , quandoquidem Deus non nisi
gratiam in iustis est , magnificissimum illi compulit

Quamvis Maria vere Magna esset tunc temporis, quo ab
Ihesus esse gratia plena salutari fuit; sed adhuc tamen, audes
plena gratia
esse, minuſ erat plena, si conferatur cum ea, qua
falsatione;
erat futura. Quod enim gratia incrementum non
tamen per
epit, tunc cum adimplerat fuit hoc Mysterium, cui
divinam
esse prepararet, tantam gratiam plenitudinem receper-
terram.
it? Quem igitur fulgorum non emisit in animam esse
gratias in-
fentia Dei, cujus Majestas ex magis effusa erat in Tem-
peratum acuminatum, quo magis illa erat seputa eodem
incrementum
modo, quo Sol totam contineat lucem sub nu-
mero acceptum.
qua tegitur? Si Moyles potquam cum Deo conversatus
in Monte, illinc descendit facie adeo fulgida, ut Iudei
iudei.

Beatæ Virginis.

133

nde fuerit oculis capiti ; quomodo nam sustinere potuerint
etiam Virgines in sinu Verbum carmen factum gestantes , si
splendor gratie non haudcum in fonte fuit , & si idem prodigium
non Fili magnitudine tegebatur , non extenderit se etiam ad te-
gendam magnitudinem Matris ? *Sermo tertius Accada ann. 1681.*

Virgo Sancta est felix illa Creatura ab aeterno a Deo praedestinata ut gratiam adeo eminentem recipere, & ut etiam tantum capax fidelitatis. Simulac revlevit illam Deus spiritu suo, penitus respondit motibus omnibus, quo spiritus hic inspiravit. Simulac praverit illam benedictissimum suis, illa nihil pratermittit, ut illas in usum fidem impendat. *Sicutusque fons aquae, Iacobum in*
te congauder, quibus adfert securitatem, se Domini auxillari appellans. *Quin se magnam vocet, laudat solum Dei misericordiam, qui magna operatus est in illa; & si dicit futurum, ut beatam dicant omnes generationes, referens ad principium suum admirabilis, que Deus in ipsa operari dignatus est, ineretur, ac attrahit ad se velut in infinitum gratias recentes.*
In eorum scimus, sed de ceteris non.

Ex quarto Sermone Accademia anno 1681.

finum suum, & meretur eligi ex omnibus mulieribus, quae illum concipiunt. Nonne haec similitudo idea est, quam nobis adhuc hanc Angelus verba: *Ave gratia plena; Dominus tecum?* (Luc. 1.) Si plena est gratia, & non est donis gratia, quae non habuit, nullos non exerit conatus, ut gratia respondeant. Aliquid defusum ex parte Dei hinc plenitudinem, nisi omnia gratiam suam Virginis largius suscit; & defusum aliquid ex parte Virginis, nisi sicut totam gratiam impendat. Itaque qui plena gratia est, quia plene responderet gratia, Dominus est cum illo, dicit Angelus: Dominus in ilam descendit ex illa carnem suscepimus. *Sermo quartus Accademia anni 1581.*

Santa Virgo inter profundos fenus humiliatis sua quibus
Deo respectat omnem divinam suam Maternitatem gloriam,
nonne conetur exaltatione summa cum laudibus celebrat
Dominum a quo exaltatur, & gratiarum copiam qua replevit,
cum eis praedicat misericordiam, a qua illis repletur? Magis
ficta anima mea Dominum, exclamat illa, & exaltavit spiritus meus
in Deo salutari meo. Quia fecit mihi magna qui portas aferit, ex hoc ben-
diciunt dicens omnes generationes. Beata produlatio, ut quod ac-
cepit a Deo haec gratiarum plenitudinem, qua erat necessaria
ad preparandam in Creatura sicut mansionem Verbi, homi-
nem sese facti? Sed beator, quia penitus respondet gratia;
merita est, ut finis suus ad Mysterium hoc adimplendum cli-
geretur. Sermo quartus Accademia anni 1681.

Virgo Sancta, ne timeas: tantum abeas, ut Meliam patiturum votum tuum debetas infringere, ut quia votum hoc servas, idea Medialis est nasciturus ex te. Si potuisse de vi recipere, digna non fuiles, quæ conciperes ex Spiritu sancto. Filius, quem tibi pollicetur Angelus, nonnisi in Virginis sinu concipi poterat. Ne verearis ergo in diffundendis ad certe puritatem tuam afferentis Dei consilios, & electionis. Spiritus ejus descendens in te: Virtus ejus operatur et in sinu tuo & M-voce tua, nisi Virgine non esse possit. Addo orationem illum: Cum tanto effendi vis: & facultas, qui oratione complecti possit ardore, qui con Maria Virginis inflammarunt profunda: hec Multa pars die clausum fuit. Qui rorosum amictum habebat, & humectatum, neque

& Mater eris, quin Virginem esse finas. Addo preterea, illum, quem es paritura, aucturum esse puritatem tuam consecras il- lam, & audeo dicere, te magis adhuc Virginem futuram, cum facta fueris Mater. *Setmo quartus anni: 1681.*

potquam hoc Mysterium adimpletur fuit? Quis totum am- ris ejusdem pondus estimare potest? Erat illi manifesta co- gnitio pulchritudinis, divinarumque perfectionum illius, qui suu gerebat. In singula ferme momenta sentiebat impressio-

Vix respondit Angelus Maria, puritatem ejus incolarem futuram, ***** cum omnis hujus timor evanuit, omnneque illius queveruntur dubitationes. Quae fides! que momento perludens ea, quae haecsem erant inaudita, efficit, ut confestat Matrem fieri Virgo in voto suo confortissima! Fides hæc adeo prompta, ac vivida aperuit Virginis nuptiam Verbo; fuitque velut manus, quæ hominem conjunxit cum Deo. Si Fidelium Pater juxta Dei promissionem sperans Filium ea rectate, per quam non fecerat illi sperare, si inquam sperans per fidem vivit contra spem, meritus est; ut postferat sibi ex omnibus dubitationibus eligeretur, ut ex ea oriretur reparator hominum; illa ex omnibus Virginibus, ***** qua per fidem similem parata

uit ex omnibus Virginibus, quæ per haec unum parata erat, ut credet Angeli verbo, se concipiendio Filium Virginitatis iacturam minime paludram, nonne merebarat, ut inter omnes eligeretur partiturae Mariam Patris sui sibi promisum? Beata igitur quia credidit magna, quia sibi nuntiatur ab Angelo, Dei verbis, in se esse adimplenda. Ex eodem Sermoni quoque.

Quos fensus hinc Sanctæ Virginis immitti supremus honor, ad quem Deus illam attollit, & singularis hac electio, qua inter omnes Virgines Israël decoratur? Tota humiliata sua occupata, illius oblivisci non potest: & in tanta magnitudine

vert. *S. S. Academia anno 1853.*

Sanctus pudor causa fuit proper quam Maria turbata est. Timor eius nequam profectus est ex Sancti Gabrieles apparitione; namque suavissima illius conversatio cum Angelis erat. Sed turbata est. 1. quia Angelus apparuit ille sub specie adolescentis pulcherissimi. 2. quia ille ingressus est in cubiculum fumum, quo nullus mortalium pedem intulerat. 3. quia vidit se solam cum illo sine loco, sine teste, fine censore. 4. quia fuis maximum, & novum nuntiatione batur Myterium. Ipsa virgo erat, & Virginitas votum nuncuparat, & dictavit ab Angelo conceputa, & futura Ma-

occupata, illius oblitivici non potest: & in tanta magnitudine totam fecit, quanta est. Quin cogitet quod sit futura, intenta est ei, quod ex se est: & proprio nihilo, quod illi semper veritas ob oculos tamquam velamento gloria sua fulgorem temperante, illum refipicit, ejusque nitorem sustinet, quia perstringatur. Mox vero comparans hoc nihilum cum proxima elevatione, fere abicit, & humiliat coram Deo propterea ab illo exaltatur, & honoratur. Repleta Spiritu sancto, cuius virtute jam efformatus fuerat Melisius in scriberibus eius, jam Dei Mater effecta, ancillam se nominat. Haenamquam sunt humiliatis idea, quas in Virgine comminiscar; Angelus teles iste. Canticum illud Eucharisticum, quod illi Dei spiritus inspirat, fidele est rei monumentum; Canticum, inquit, illud, in quo animam suam effundit suum effundit coram illo: Dominus, exclamat illa, qui deposit forentes de sed, & exaltavit humiles, resipexit humiliatis ancilla sua. Quare ranta tantu inventur modestia cum tanta elatione, tanta humilitate cum tanto gloriam! Ex eodem Sermoni quanto anni ristam.

Excedit Sermonem quarto annis ejusdem.
Sancta Virgo immerita, ut ita dicam, in nihil profunditate; exit omnem gloriam, quam divina Materiam ipsa afferebat, ut totam acceptem referat Deo. Elisabeth ad eum conspectum feientis exultare infante, quem gerebat in utero, et dicens: *Ecce enim regnum dei*.